

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

RESOLUCIÓ D'ARXIU de la Informació Prèvia núm. IP 176/2017, referent a l'Ajuntament de Barcelona

Antecedents

1.- En data 20/06/2017 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit pel qual es formulava denúncia d'una persona contra l'Ajuntament de Barcelona, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant manifestava ostentar la representació d'un col·lectiu de més de 50 persones propietàries d'habitatges al municipi de Barcelona, contra les qui l'Ajuntament hauria iniciat procediments sancionadors en matèria "*d'habitatge d'ús turístic*" (en endavant, HUTS). Els fets concrets que denunciava són els següents: 1) Que l'Ajuntament recull la dada relativa al domicili de les dites persones a través de diversos canals de queixa/denúncia facilitats a la ciutadania, en el marc del "*pla de xoc contra l'oferta il·legal d'HUTS*", així com a través de captures de pàgines web, i considera que aquesta recollida i posterior tractament vulnera la legislació de protecció de dades, per efectuar-se sense el consentiment de la persona afectada. 2) Que la recollida de les dades esmentades s'hauria efectuat sense la prèvia creació del fitxer corresponent, segons les exigències de la normativa aplicable. Al respecte, manifestava la persona denunciant que en la clàusula informativa del formulari web de queixes/denúncies, s'informa que les dades allà consignades s'incorporaran en el fitxer anomenat "*Serveis d'Informació i Atenció al ciutadà*", però considera que aquest fitxer, ateses les finalitats perseguïdes, no donaria cobertura a la incorporació de la dada del domicili de les persones denunciades en matèria d'HUTS. I 3) Que l'Ajuntament no faria efectiu el dret d'informació previst a l'article 5 de la LOPD respecte les persones de les qui recull i tracta la dada relativa al domicili, és a dir, respecte les persones denunciades en matèria d'HUTS. En relació amb aquesta presumpta vulneració del dret d'informació, la persona denunciant també demanava que aquesta Autoritat es pronunciés sobre si les persones denunciades en matèria d'HUTS tenen dret a conèixer la identitat de la persona que hauria facilitat les seves dades a través de la queixa/denúncia corresponent. La persona denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

2.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 176/2017), d'acord amb l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, per tal de determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants concurrents.

En el si d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 06/07/2017 es va requerir a l'Ajuntament de Barcelona per tal que informés sobre diverses qüestions relacionades amb els fets aquí denunciats. L'Ajuntament va respondre aquest requeriment a través d'escrit de data 24/07/2017.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

També en el si de la fase d'informació prèvia, per mitjà d'ofici de data 26/07/2017, es va requerir novament l'Ajuntament per tal que aportés còpia de documentació diversa, relacionada amb els fets denunciats. L'Ajuntament va aportar la documentació requerida per mitjà d'escrit de data 10/08/2017.

3.- En la fase d'indagació es constatà també que l'Ajuntament de Barcelona és responsable del fitxer *"Denúncies i infraccions a les ordenances municipals"*, que consta inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya (RPDC), dependent d'aquesta Autoritat.

Fonaments de Dret

1.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- A partir del relat de fets que s'ha exposat a l'apartat d'antecedents, cal analitzar els fets aquí denunciats, cosa que es fa de manera separada.

2.1.- Sobre la legitimitat del tractament.

En primer lloc, la persona denunciant es queixava pel fet que l'Ajuntament recollia i tractava les dades de persones propietàries de presumptes HUTS il·legals. Aquesta recollida de dades personals s'efectuava a través de diversos canals de denúncia que s'havien posat a disposició de la ciutadania, i també mitjançant actuacions de comprovació dels serveis d'inspecció municipals. En la mesura que aquesta recollida i tractament de dades s'efectuava sense el consentiment de les persones afectades (propietàries d'HUTS), considera que es vulnera el principi de consentiment (art. 6 LOPD).

L'article 6.1 de la LOPD estableix que *"el tractament de les dades de caràcter personal requereix el consentiment inequívoc de l'afectat, llevat que la llei disposi una altra cosa"*, i l'art. 6.2 afegeix que no cal el consentiment, entre d'altres casos *"quan les dades de caràcter personal es recullen per a l'exercici de les funcions pròpies de les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències"*. En connexió amb aquest precepte, l'article 10.3.a) del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la LOPD, concreta aquest supòsit previst a l'art. 6.2 de la LOPD en què les dades es poden tractar quan es recullen per a l'exercici de les funcions pròpies de les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències, i determina que tal facultat ha d'estar atribuïda per *"una norma amb rang de llei o una norma de dret comunitari"*.

Des d'aquesta perspectiva de l'exigència doncs d'una habilitació legal que hagués previst la competència que empararia el tractament controvertit, cal acudir en primer terme a l'article 66 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (en endavant, TRLMRLC), que en consonància amb l'art. 25.2 de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL), atribueix al municipi la competència en l'ordenació, la gestió, l'execució i la disciplina urbanístiques, la gestió dels habitatges i el turisme, entre d'altres.

En la matèria concreta de turisme cal acudir a la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, que en el seu art. 68 atribueix als ajuntaments, entre d'altres, l'exercici de la funció inspectora en els termes següents: *"e) L'exercici de la funció inspectora sobre les activitats turístiques que es duguin a terme dins llur terme municipal, que inclouen els serveis de comercialització presencial o telemàtica d'aquestes activitats, i l'exercici de la potestat sancionadora sobre aquest mateix àmbit, en coordinació, en ambdós casos, amb l'Administració de la Generalitat."*

L'art. 35 de la Llei 13/2002 preveu com un dret de les empreses turístiques el fet d'ésser protegides per l'Administració competent contra la competència deslleial i d'intrusisme en el sector. Així doncs, correspon als municipis exercir la funció inspectora sobre les activitats turístiques que es duen a terme en el seu àmbit competencial, i en el seu cas, exercir també la potestat inspectora. No cal dir que l'exercici d'aquestes potestats d'inspecció i sanció, poden implicar la recollida i tractament de dades personals d'aquelles persones que desenvolupen activitats en el sector corresponent. Així, en el cas concret aquí analitzat, l'exercici de la potestat d'inspecció i control habilitaria la recollida i tractament de dades de les persones físiques propietàries d'HUTS, a fi de verificar si en els dits habitatges es duia a terme l'activitat turística que exigeix disposar de l'habilitació municipal corresponent, segons el previst a la Llei 13/2002 i al Decret 164/2010, de 9 de novembre, de regulació dels habitatges d'ús turístic, normes que es complementen també amb el previst a l'art. 4 de l'Ordenança municipal d'activitats i d'intervenció integral de l'administració ambiental, de 30/03/2001.

I en cas de detectar-se en el marc de les actuacions inspectores esmentades, que un habitatge es dedica a l'activitat turística sense disposar de l'habilitació municipal corresponent, tal situació està prevista com infracció molt greu a l'art. 89.a) de la Llei 13/2002, la qual cosa habilitaria l'exercici de la potestat sancionadora corresponent, que al seu torn comporta també el tractament consegüent de les dades de la persona responsable de la presumpta infracció, és a dir de la persona propietària (art. 91 de la Llei 13/2002).

En conseqüència, les normes legals esmentades habiliten el tractament de les dades de les persones propietàries d'HUTS dut a terme per l'Ajuntament de Barcelona, en el marc de l'exercici de les potestats d'inspecció i sanció, la qual cosa porta a descartar que en aquest fet concret denunciat es vulneri la LOPD, ja que el tractament de dades sense consentiment de les persones afectades, estaria habilitat per l'art. 6.2 de la LOPD.

2.2.- Sobre la presumpta manca de fitxer

La persona denunciant manifesta que la recollida de dades i posterior tractament s'efectua sense la prèvia creació del fitxer corresponent, segons les exigències de la normativa de protecció de dades vigent.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Al respecte, és suficient fer notar el que ja s'ha avançat a l'antecedent 3r, en el sentit que l'Ajuntament és responsable del fitxer denominat "*Denúncies i infraccions a les ordenances municipals*", el qual fou creat mitjançant ordenança de 21/09/2010, publicada al BOPB d'11/10/2010, i consta inscrit al RPDC. Entre les finalitats d'aquest fitxer i els usos previstos, hi figuren els següents: "*Gestió del procediment de disciplina per infracció a les ordenances municipals, tret de les que afecten a la normativa de trànsit o a la de Convivència (...) actuacions administratives (...) procediments adm. (...) gestió de sancions*". I entre les persones o col·lectius de persones afectades, es fa referència a "*Persones que presumiblement o fefaentment han infringit ordenances municipals de la ciutat de Barcelona, tret de les incloses en la normativa de transit o en l'ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona.*"

Així doncs, ha quedat acreditat que l'Ajuntament havia creat de manera prèvia a la recollida de dades controvertida, el fitxer corresponent que donava cobertura a dit tractament de dades. Altra cosa és que en el formulari de queixes/denúncies disponible al web de l'Ajuntament, s'informava a les persones afectades que les seves dades s'incorporaven al fitxer "Serveis d'informació i Atenció al ciutadà", sense mencionar també el de "Denúncies i infraccions a les ordenances municipals". En tot cas, val a dir en aquest punt que la presumpta vulneració del dret d'informació a les persones denunciants de qui es recollien directament les seves dades, ja ha estat objecte d'imputació a l'Ajuntament en un procediment sancionador que tramita aquesta Autoritat contra l'Ajuntament de Barcelona (núm. PS 36/2017).

2.3.- Pel que fa al dret d'informació.

A l'últim, la persona denunciant es referia també a la presumpta vulneració del dret d'informació de les persones inspeccionades i/o sancionades en matèria d'HUTS.

El primer que cal dir sobre el dret d'informació és que la legislació de protecció de dades el regula de manera diferenciada, segons si les dades es recullen directament de l'interessat o no. Aquesta regulació diferent ja estava prevista a la Directiva 95/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, relativa a la protecció de les persones físiques per que fa al tractament de dades personals i a la lliure disposició d'aquestes dades (articles 10 i 11); i aquest esquema diferenciat s'ha mantingut també pel Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i el Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques en allò que respecta al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (art. 13 i 14), també denominat Reglament general de protecció de dades (RGPD). I el mateix es pot dir de la LOPD, que malgrat recollir tota la regulació sobre el dret d'informació, diferencia de manera específica als apartats 4 i 5 de l'article 5, el supòsit en què les dades no es recullen de l'interessat.

En el cas que ens ocupa, resulta evident que les dades personals que l'Ajuntament tracta de les persones físiques inspeccionades i/o sancionades per presumptes HUTS il·legals, no les va recollir directament dels interessats, sinó que ho va fer a través de tercers (persones que feien la queixa/denúncia) o a través dels propis serveis d'inspecció de l'Ajuntament. Així

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

doncs cal acudir al règim específicament previst per a aquest supòsit a l'article 5.4 i 5.5 de la LOPD. D'una banda, l'art. 5.4 determina el següent:

“4. Quan les dades de caràcter personal no hagin estat recollides de l'interessat, aquest ha de ser informat de manera expressa, precisa i inequívoca, pel responsable del fitxer o pel seu representant, dins dels tres mesos següents al moment de registrar les dades, del contingut del tractament, de la procedència de les dades i del que preveuen les lletres a), d) i e) de l'apartat 1 d'aquest article, llevat que ja n'hagi estat informat anteriorment”.

I a continuació, l'art. 5.5 afegeix que el deure d'informació al que es refereix l'art. 5.4 no serà exigible quan *“una llei ho prevegi”*, previsió que s'ha d'interpretar segons el previst al precepte que transposava, és a dir l'art. 11.2 de la Directiva 95/46/CE, en el qual es disposa que la informació exigida per al cas en què les dades no s'han recollit de l'interessat sinó d'un tercer, no cal facilitar-la *“quan el registre o la comunicació a un tercer estiguin expressament prescrits per llei”*.

Aquest esquema d'exempció del deure d'informació s'ha mantingut també al nou RGPD, que en el seu art. 14.5 preveu quatre supòsits en què no s'apliquen les exigències d'informació dels apartats 1 al 4 de l'article 14. En concret, l'article 14.5.c) exceptua el deure d'informació als interessats *“quan l'obtenció o la comunicació estigui expressament establerta pel Dret de la Unió o dels Estats Membres”*, excepció doncs que és coherent amb la ja prevista a l'article 11.2 de la Directiva 95/46/CE, i que fou transposada per l'article 5.5 LOPD.

Així doncs, tal com s'ha exposat al fonament de dret 2.1 d'aquesta resolució, les normes legals allà invocades legitimen la recollida i posterior tractament de les dades personals controvertides, en exercici de les potestats d'inspecció i sanció. Com també s'ha avançat, aquesta recollida de les dades es pot efectuar pels serveis d'inspecció del propi Ajuntament, o també per les comunicacions efectuades per terceres persones a través de la queixa/denúncia corresponent. Doncs bé, en un i altre cas ens trobem amb tractaments de dades previstos a una norma amb rang de llei. En el cas de la recollida per part del personal inspector, serveixen com a normes d'habilitació les citades al fonament de dret 2.1. I en el cas de les queixes/denúncies, estaríem també davant d'una comunicació de dades prevista a la Llei, en concret a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC). En efecte, l'art. 58 LPAC preveu la iniciació dels procediments d'ofici per part de l'Administració, com seria el cas del sancionador, a conseqüència de denúncia. De manera prèvia al dit procediment, l'art. 55 LPAC preveu la possibilitat de dur a terme un període d'informació prèvia o actuacions prèvies, tendent a determinar els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona responsable i les circumstàncies rellevants, i en aquestes actuacions d'indagació és necessari tractar dades personals, tractament que el mateix precepte encomana expressament als òrgans amb funcions d'inspecció. A l'últim, l'art. 62 de la LPAC preveu el supòsit de la denúncia de particulars, que defineix com l'acte pel qual una persona posa en coneixement d'un òrgan administratiu l'existència d'un fet que pugui justificar la iniciació d'ofici d'un procediment administratiu, com seria el cas d'un sancionador.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

En definitiva, que es parteix de l'existència de normes amb rang de Llei que han previst expressament la recollida i/o tractament de dades personals als que es refereix la denúncia, i en base a aquestes habilitacions legals, atès que les dades no s'havien recollit directament dels interessats (persones propietàries d'HUTS), no resultava exigible donar compliment al dret d'informació d'aquests interessats, en base al previst als art. 5.4 i 5.5 de la LOPD i els preceptes equivalents de la Directiva 95/46/CE.

3.- De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret 2n, i atès que no ha resultat acreditada durant la present informació prèvia l'existència d'indicis racionals que permetin imputar cap fet que pogués ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la LOPD, procedeix acordar l'arxiu de les presents actuacions.

L'article 89 de la Llei 39/2015, en consonància amb els articles 10.2 i 20.1 del Decret 278/1993, preveu que procedeix l'arxivament de les actuacions quan en la instrucció del procediment es posi de manifest el següent: *c) Quan els fets provats no constitueixin, de manera manifesta, una infracció administrativa.*

4.- A l'últim, com s'ha avançat la persona denunciant demana, en el darrer punt de la pètica del seu escrit, que aquesta Autoritat "*se pronuncie al respecto de si los titulares de los datos sobre los que se ha cedido el dato de su domicilio tienen derecho a conocer la persona o personas que han comunicado sus datos al Ayuntamiento de Barcelona*". Per tal de donar resposta a aquesta petició, es poden reiterar aquí les consideracions que s'efectuaven sobre aquesta qüestió, en el marc del procediment sancionador PS 36/2017, en què s'imputava a l'Ajuntament la vulneració del principi de qualitat, pel fet de comunicar a la persona interessada en procediments contra HUTS dades excessives de la persona qui havia formulat la queixa/denúncia:

"2.2.- Sobre la comunicació de dades personals excessives (fet imputat 2n).

En les seves al·legacions al fet imputat 2n, l'Ajuntament esgrimeix l'article 53.1.a) de la LPAC, en virtut del qual les persones interessades en un procediment administratiu tenen dret a accedir als documents que formen part de l'expedient, i a obtenir còpia íntegra de dits documents, inclòs doncs l'escrit de denúncia en què consten les dades de la persona denunciant. Considera doncs l'Ajuntament que el dit precepte operaria com a habilitació legal de la comunicació de dades esmentada, de conformitat amb l'article 11.2.a) de la LOPD.

I afegeix l'Ajuntament que en el cas de procediments ja acabats, com era el cas de l'expedient AUT-03-2016-(...)citats als fets provats, l'accés estaria habilitat per la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC). Així, en el cas de l'expedient esmentat, quan la persona qui havia estat investigada per un presumpte HUT il·legal, a través de representant va demanar accés a les actuacions arxivades, un cop efectuada la ponderació corresponent es considerarà que no concorrien els límits dels articles 23 i 24 LTC, i atès que no hi constaven dades personals especialment protegides, es considerarà que procedia facilitar l'accés a tot l'expedient, incloses totes les dades de la persona qui havia formulat la queixa/denúncia.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Davant aquestes al·legacions, en primer lloc cal deixar clar que el que s'imputa en aquesta infracció no és la comunicació de la identitat de la persona denunciant a la persona denunciada, sinó el fet de facilitar l'accés a dades personals excessives. En efecte, es considera acreditat que en el moment en què l'Ajuntament facilitava còpia de l'expedient a qui ho sol·licitava, ja fos en base a la LPAC o la LTC, hi incloïa una còpia de la denúncia íntegra, de manera que no només es permetia accedir al nom i cognoms de qui l'havia formalitzat, sinó també a tota la resta de dades que hi havia consignat (número de DNI, telèfon de contacte, adreça de correu electrònic, any de naixement, i idioma elegit), dades que l'Ajuntament exigia a les persones que utilitzaven els canals de denúncia habilitats per l'Ajuntament.

Un cop efectuat dit aclariment, cal posar de manifest que certament el dret d'accés a la documentació que forma part d'un expedient corresponent a un procediment en tràmit per part d'una persona interessada (art. 4 LPAC), està expressament habilitat per l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions de Catalunya (LRJPCat), en consonància amb el previst a l'art. 53.1.a) de la LPAC. I en l'àmbit dels ens locals, està previst a l'art. 155 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Ara bé, no es pot deixar d'advertir que el dret d'accés a la documentació administrativa per part de qui té la condició de persona interessada no és un dret absolut, sinó que en determinats supòsits podria ser objecte de limitació, per la concurrència d'altres drets o interessos a ponderar. És per això que, amb caràcter general, en fer efectiu el dret d'accés a l'expedient de qui és interessat en el procediment, l'òrgan administratiu competent haurà d'efectuar sempre una ponderació entre els diferents drets que eventualment poden entrar en conflicte: a) d'una banda el dret d'accés a l'expedient per qui és interessat, directament vinculat al dret de defensa; i b) d'altra banda, el dret a la protecció de dades de caràcter personal. En aquest sentit, cal tenir en compte que l'art. 82.1 de la LPAC, quan regula el tràmit d'audiència reconeix el dret de les persones interessades a accedir a l'expedient, si bé afegeix que "s'han de tenir en compte les limitacions previstes si s'escau a la Llei 19/2013, de 9 de desembre", limitacions coincidents amb les previstes a la Llei catalana 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Aquesta remissió als límits previstos a la legislació de transparència i accés a la informació pública, confirma la necessitat d'efectuar una ponderació en cada cas. Això, al marge de la possibilitat que la persona qui havia formulat la denúncia exercís el seu dret d'oposició (art. 6.4 LOPD) per tal d'evitar que la seva identitat fos revelada a la persona denunciada i contra qui s'hagués iniciat un procediment administratiu, opció que exigeix haver informat de manera clara al denunciant -en el moment de recollir les seves dades- d'aquesta possible comunicació de dades, així com de la possibilitat d'exercir els seus drets, inclòs el d'oposició.

En la ponderació abans indicada que procedeix efectuar davant una sol·licitud d'accés a l'expedient, cal tenir en compte el principi de proporcionalitat previst a l'article 4 de la LOPD, el qual estableix que "les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut." En efecte, en la mesura que la comunicació o cessió de dades personals de la persona denunciant a la persona denunciada, constitueix un tractament de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

dades personals, aquest tractament s'ha de sotmetre als principis i garanties previstos a la LOPD, i entre aquests el principi de proporcionalitat esmentat. Així doncs, d'acord amb aquest principi, les dades de caràcter personal només podran ser cedides d'acord amb una sèrie de criteris, com ara l'adequació, la pertinència i la ponderació, en relació amb l'àmbit i finalitats que motiven la seva obtenció. En altres paraules, el principi de proporcionalitat en el tractament de les dades, tant en la seva vessant quantitativa com qualitativa, estableix que només es tractaran –cediran– les dades pertinents, adequades i no excessives d'acord amb les finalitats que justifiquen aquest tractament/cessió.

En definitiva, aquesta instructora considera que el fet de permetre que la persona qui havia estat denunciada per un presumpte HUT il·legal, accedeixi a totes les dades de les persones denunciants consignades en els escrits de queixa/denúncia en donar resposta a una sol·licitud d'accés, vulnera el principi de qualitat de les dades, en la seva vessant de proporcionalitat. En efecte, atesa la finalitat que persegueix el dret d'accés a l'expedient de la persona interessada en un procediment en curs, la qual està directament connectada amb el dret de defensa, resulta del tot improcedent facilitar l'accés a la totalitat de les dades de la persona denunciant incloses en els formularis corresponents, dades que s'han detallat al punt 1r de l'apartat de fets provats.

I a la mateixa conclusió s'arriba en el cas de sol·licituds d'accés efectuades per part de persones denunciades per presumpte HUT il·legal, respecte les quals no s'hagués iniciat procediment per haver-se arxivat les actuacions d'investigació corresponents. Tal com apunta l'Ajuntament, aquestes sol·licituds es podrien qualificar com d'accés a informació pública, a l'empara del previst a la Llei 19/2014. En tal cas, abans d'efectuar la ponderació necessària entre el dret d'accés a la informació pública i el dret a la protecció de dades de les persones denunciants, caldria atorgar a aquestes el tràmit d'audiència preceptiu previst a l'art. 31 LTC, i si a resultes d'aquest tràmit i de la ponderació corresponent es considera procedent facilitar la identitat de la persona denunciant, de cap manera no pertocaria facilitar totes la resta de dades indicades al punt 1r de l'apartat de fets provats, que són manifestament sobreres i excessives. “

Per tot això,

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia número IP 176/2017, relatives a l'Ajuntament de Barcelona.

Segon.- Notificar aquesta Resolució a l'Ajuntament de Barcelona i comunicar-la a la persona denunciant.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Protecció de Dades, l'entitat denunciada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat denunciada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)